

MERCY SHIPS

Presentatrice Cath Luyten is zwaar onder de indruk van bezoek aan ziekenhuisschip in Guinee

“Mensen wachten jaren op deze operatie, op die ene kans”

Als iemand al veel reiskilometers op de teller heeft, dan is het Cath Luyten wel. Maar een bezoek aan Mercy Ships in het straatarme Afrikaanse land Guinee heeft haar enorm aangegrepen. “Pas na drie dagen kwamen de tranen, toen ik in de operatiezaal zag hoe een klein meisje geopereerd werd aan haar scheefgegroeide beentjes.”

Op een feloranje koersfiets komt Cath Luyten aangereiden bij café Vitrin op het Zuid, niet ver van waar ze woont. “Ik ben wel wat gewend als het over reizen gaat, maar aankomen in Conakry, de hoofdstad van Guinee, was toch nog iets anders”, vertelt ze als we na de fotosessie aan een tafeltje zijn gaan zitten. “Onder de vier enorme lampen bij het vliegveld zaten ’s avonds laat jongeren te studeren. Dat is de enige plek waar ze zeker zijn van elektriciteit en dus van verlichting. Op straat zie je reclame voor de nieuwste gsm’s, maar net zo goed vrouwen die met ontbloot bovenlijf de was doen in een grote tobbe. Dat contrast is enorm.”

Ik vermoed dat je veel vragen krijgt van goede doelen. Waarom ben je ingegaan op de vraag van Mercy Ships, dat al sinds 1978 hospitaalschepen inzet voor dringende medische zorg in ontwikkelingslanden, om ambassadeur te worden tijdens de campagneweek?

Ik had net een reportage gedraaid bij Will Ferdy. Zijn brievenbus zat vol bedelbrieven, en een daarvan was van Mercy Ships. Toen ze me iets later de vraag stelden, herkende ik dus meteen het logo. Ik heb wat informatie gezocht en was verast over het project. In landen waar amper voorzieningen zijn in de gezondheidszorg, kunnen mensen toch geholpen worden met operaties die niet alleen hun lichaam, maar hun hele leven veranderen. Mensen met een fysieke aandoening worden in Guinee vaak verstoten. Ouders met een handicap kunnen geen geld verdienen voor hun gezin en kinderen kunnen niet naar school als ze ziek zijn.

Wat zijn de schokkendste zaken die je hebt gezien?

Op de kade stonden mensen met de vreselijkste gezwellen en aandoeningen te wachten op goedkeuring voor een operatie. Veel van de screening gebeurt vooraf, maar een patiënt moet op dat moment wel sterk genoeg zijn voor de operatie. Er was een moeder met een baby’tje dat een oogaandoening had en een hazenlip. Het kindje zag eruit als een monstertje, maar toch zag die moeder haar baby doodgraag. Het was zo’n schriekwezentje, dan breekt je hart.

Er zijn volwassenen met tumoren van zeven kilo aan hun nek. Echt vreselijk om te zien, maar omdat ze dan al op het schip zijn, weet je dat het goed komt. Veel mensen wachten jaren op deze kans. Al zijn er ook patiënten die niet komen op-

Cath Luyten helpt de kleine Aicha aan boord van het schip, waar haar beentjes rechtgezet worden. FOTO RUBEN PLOMP - MERCY SHIPS

Cath Luyten

Presentatrice

“Eén baby had een oog-aandoening en een hazenlip. Hij zag eruit als een monstertje. Dan breekt je hart.”

FOTO VICTORIANO MORENO

Cath Luyten en Maggi poetsen de toiletten. FOTO RUBEN PLOMP - MERCY SHIPS

dagen. Soms omdat ze geen geld voor de bus hebben, of omdat de bus die dag niet reed. Door iets stoms missen ze dan de kans van hun leven. Dat vind ik verschrikkelijk.

Had je geen zin om je zoon Bill (10) mee te nemen?

Ja, en hij had ook best meegewild, maar ik ben er niet in de vakantie geweest. Hij wilde alles weten over de mensen die ik daar ontmoet had en de operaties die op het schip werden uitgevoerd. Ik betrap mezelf er nu soms op dat ik over de kindjes in Afrika begin als hij te lang op zijn PlayStation speelt. ‘Ja mama, ik wéét het’, zegt hij dan (*lacht*). Toen ik aan de oma van een meisje van zes, zeven jaar vroeg wat ze ervan vond dat haar kleindochter op het schip geopereerd zou worden, zei ze: ‘Dat is heel goed, dan kan ze eindelijk meehelpen met de was’. Dat is heel hard, maar het is wel de realiteit.

Je hebt op het schip ook toiletten schoongemaakt, heb ik gezien.

Samen met Maggi, een Vlaamse vrijwilligster. We hebben toch twee uur staan poetsen. Ik zie het mezelf ook nog wel doen, eens twee maanden meehelpen op zo’n schip. Je hoeft namelijk geen dokter te zijn, er zijn zo veel taken. Het knappe is dat die vrijwilligers voor hun eigen verblijf betalen, 540 euro per maand. Soms hoor je dat mensen tegenwoordig zo egoïstisch zijn, maar er is dus echt nog wel altruïsme.

Doe je dat thuis ook, de toiletten poetsen?

Nee, erg hé. Ik heb een poetsvrouw via dienstencheques. We willen gewoon zo veel doen in het leven, dan is dat er net te veel aan. Er bekruipt me vaak een schuldgevoel over dat soort dingen, maar ik ben ondertussen zo ver dat ik me niet meer schuldig voel als ik eens een Deliveroo laat komen in plaats van zelf vers te koken voor Bill.

Het einde van het jaar nadert, wat zijn jouw plannen voor volgend jaar?

De deelnemers aan *Vandaag over een Jaar* zijn volop bezig om hun doelen te realiseren, dus daarvoor zullen we in de zomer opnieuw filmen. Er zijn ook plannen voor een nieuwe reeks van *Buurman, Wat Doet U Nu*. Ik ben heel blij dat ik met mijn televisiewerk nu in die human-interesthoek beland ben. Ik heb relatief veel mogen doen in korte tijd, dat is fijn. Ik ben niet zo’n planner, ik pak het gewoon zoals het komt. Als ik maar een verhaal kan vertellen. Dat geldt ook voor Mercy Ships: wat ik daar gezien heb, vind ik zo straf dat ik vind dat iedereen het moet weten. Mijn vrienden noemen me al lachend Moeder Teresa, maar gelukkig zijn ze mijn verhalen nog niet beu.

MAAIKE FLOOR

www.mercyships.be